

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Stanisław Dąbrowski

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta Miasta

W.

przy uczestnictwie A. P. i in.,

o wpis własności w dziale II księgi wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2006 r.,

zażalenia uczestnika postępowania A. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 2 czerwca 2006 r., sygn. akt V Cr .../61,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 2 czerwca 2006 r. oddalił wniosek uczestnika A. P. o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 23 maja 2005 r. o umorzeniu postępowania wywołanego rewizją wniesioną przez małżonków J. od postanowienia Sądu Powiatowego z dnia 14 września 1961 r. oraz odrzucił zażalenie uczestnika A. P. na postanowienie Sadu Okręgowego z dnia 23 maja 2005 r.

Skarżąc to postanowienie w części dotyczącej odrzucenia zażalenia uczestnik wskazał, że zapadło ono z naruszeniem art. 5 k.p.c., Sąd bowiem nie udzielił mu, mimo iż występował bez zawodowego pełnomocnika, niezbędnego pouczenia co do konieczności należytego uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu reprezentującego obecnie uczestnika nastąpiło dopiero w styczniu 2006 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 168 § 1 k.p.c., sąd przywróci termin, jeżeli strona, która o to wnosi, nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy. Zgodnie z art. 169 § 2 k.p.c. w piśmie z wnioskiem o przywrócenie terminu należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek, czyli brak winy w niezachowaniu terminu. Jeżeli pismo wnioskodawcy nie spełnia wymagań określonych w art. 169 § 2 k.p.c., podlega uzupełnieniu przy zastosowaniu art. 130 k.p.c. Wniosek uczestnika, złożony przez niego osobiście, otrzymał bieg i został przez Sąd Okręgowy rozstrzygnięty merytorycznie, przez oddalenie, po przeprowadzeniu rozprawy w dniu, w którym uczestnika reprezentował już adwokat ustanowiony z urzędu. Mimo więc, iż w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jest mowa o tym, że uczestnik nie uprawdopodobnił należycie braku winy w niezachowaniu terminu, przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w rzeczywistości nie było spełnienie warunku formalnego określonego w art. 169 § 2 k.p.c., lecz spełnienie wskazanej w art. 168 § 1 k.p.c. przesłanki merytorycznej: braku winy w niezachowaniu terminu. Wynik tej oceny: przyjęcie, że uczestnik nie wykazał, iż nie zawinił uchybienia terminowi, zasługuje na akceptację. W szczególności prawidłowości wyniku tej oceny nie podważają twierdzenia uczestnika o nie udzieleniu mu przez Sąd potrzebnego pouczenia co do konieczności należytego

uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu. Mimo iż uczestnik podczas składania wniosku występował bez adwokata lub radcy prawnego i nie otrzymał wspomnianego pouczenia, jego wniosek nie został zakwestionowany z punktu widzenia formalnego wymagania art. 169 § 2 k.p.c., w okresie zaś przed oceną merytoryczną tego wniosku, w szczególności w dniu rozprawy wyznaczonej do jego rozpoznania, uczestnik był już reprezentowany przez adwokata, któremu jednak nie udało się wykazać przewidzianej w art. 168 § 1 k.p.c. przesłanki uwzględnienia złożonego przez uczestnika wniosku o przywrócenie terminu.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).